

N:o 20.

Ank. till Riksd. kansli den 12 februari 1895, kl. 2 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition till Riksdagen
angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf
efter Ulrika Charlotta Thorsberg.*

(I. A.)

I ofvannämnda till statsutskottet remitterade proposition (n:o 14) af den 9 november nästlidet år meddelas, att poliskonstapeln i Strengnäs Carl Fredrik Thorsbergs hustru Ulrika Charlotta Thorsberg, född Boman, affidit den 25 februari 1892, efterlemnande såsom sterbhusdelegare sin bemålde man, men icke några vid bouppteckningen den 28 juni samma år kända arfvingar, samt att, då några sådana ej heller inom föreskrifven tid anmält sig, kammaradvokatfiskalsembetet till rådstufvurätten i Strengnäs instämt poliskonstapeln Thorsberg med yrkande, att hans affidna hustrus tillgångar, i den mån Thorsberg ej vore dertill berättigad, måtte förklaras för danaarf. Genom utslag den 19 mars innevarande år, som vunnit laga kraft, hade rådstufvurätten förklarat, att den andel i den affidnas bo, hvilken icke enligt lag tillkomme hennes bemålde man, skulle, jemlikt 15 kap. 6 § ärfdabalken, såsom danaarf tillfalla kronan, i följd hvaraf Thorsberg förpligtats att, efter behörig bodelning, till kammaradvokatfiskalsembetet redovisa danaarfsmedlen jemte laga ränta å kronans arfslott från arfskiftesdagen tills utbetalning skedde.

Vid den delning, som i anledning häraf den 23 april nästlidet år förrättats af boet efter den affidna, hade, enligt hvad af det öfver berörda förrättning upprättade instrument inhemtas, af behållningen i boet, bestående af dels fast egendom, taxerad till 2,000 kronor, och dels lös egendom till uppskattadt värde af 4,806 kronor 9 öre, kronan tillskiftats

hälften af den fasta egendomen och hälften af den efter afdrag af enkemännens fördel återstående löseegendomen, i värde uppgående till sammanlagdt 3,282 kronor 90 öre.

Redan dessförinnan hade uti en till Kongl. Maj:t den 15 januari 1894 ingifven skrift Thorsberg gjort framställning derom, att kronans rätt till ifrågavarande danaarf måtte till hans förmån efterskänkas, dervid sökanden, som enligt af vederbörande pastorsembete utfärdadt intyg vore född den 5 juni 1832, särskildt framhållit, att boets behållning utgjordes af hvad som makarne under äktenskapet genom sträfsamt arbete sig förvärfvat för att på ålderdomen ega nödortfig bergning.

I anledning af berörda ansökning hade utlåtanden afgifvits af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Södermanlands län samt kammaradvokatfiskalsembetet, hvilka myndigheter, efter det magistraten i Strengnäs uti infordradt yttrande vitsordat, att sökanden saknade andra tillgångar än den honom enligt lag tillkommande andel i hustruns qvarlåtenskap samt den ringa aflöning, han åtnjöte såsom poliskonstapel, lika med magistraten förordat bifall till den underdåniga ansökningen, dervid kammaradvokatfiskalen tillika gjort förbehåll om tillgodonjutande af den honom lagligen tillkommande provision.

Med afseende å hvad i ärendet sålunda förekommit har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel måtte öfverlätas å sökanden, dock med kammaradvokatfiskalen förbehållen rätt att af sökanden eller dennes rättsinnehafvare utfå advokatfiskalen lagligen tillkommande aktoratsprovision å danaarfsbeloppet.

Utskottet, som emot hvad Kongl. Maj:t i förenämnda hänseende föreslagit icke haft något att erinra, hemställer alltså,

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 12 februari 1895.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.